

[Tinning]

Det er en ganske urimelig kritik, hr. Poulsgaard retter mod landets statsminister. Det er jo ikke rigtigt, at statsministeren ikke foretager sig noget i flygtningespørgsmålet. Statsministeren har været ude at fortælle det danske folk, at nu skal vi være på vagt, for nu er der en folkevandring på vej ind over vore grænser, og dette indlæg skal handle om flygtningespørgsmålet.

Statsministeren sagde i sin tale:

»Tiden kalder på åbenhed. Vi skal være internationale, udnytte tilbudene udefra og lære mere sprog, men samtidig skal vi passe bedre på vore egne fælles erfaringer som folk.«

En herlig formulering, kan jeg forstå at også undervisningsministeren synes.

Der kommer da også kort derefter et afsnit om uddannelsespolitik, et afsnit om kulturpolitik, en særlig bemærkning om det udmærkede arbejde, der foregår inden for breddeidrætten. Men står der noget om flygtninge i det afsnit, det afsnit, som handler om åbenhed, om det at være international, om, at det, at vi åbner vore grænser og forsøger at leve sammen også med fremmede folk i sameksistens, styrker danskheden, styrker det internationale samarbejde på én og samme tid? Nej, det gør der ikke. Hvor står der så noget om flygtninge? Da vi hørte statsministeren, skulle vi først en tur rundt om den grove, helt tilfældige, meningsløse vold og det omfattende hærværk, og dér kommer statsministeren så – ikke i forbindelse med åbenhed, men i forbindelse med vold og hærværk – ind på flygtningespørgsmålet, og det er desværre ikke nogen tilfældighed.

Hr. Poulsgaard har jo vanen tro ikke fattet sagen meget dybere end et par centimeter og bilder sig ind, at bare fordi statsministeren siger, at vi godt vil bevare vores rimelige politik på flygtningeområdet, og fordi justitsministeren siger: vi gør skam ikke noget galt, så tror hr. Poulsgaard på det, og det er en fejl.

Sagen er jo, at det forslag fra regeringen, som vi skal diskutere i morgen, lige præcis handler om det modsatte af den åbenhed, statsministeren taler om. Det er et forslag, der handler om at lukke grænserne. Jeg blev lidt overrasket, fordi justitsministeren – og det er jo i virkeligheden ham, der er sat til at gøre det beskidte arbejde for statsministeren i denne sag, eller også har han påtaget sig det selv, det ved jeg såmænd ikke – påpeger,

at der i dag ikke er nogen reel mulighed for afvisning ved grænsen. Så skal han prøve at finde et eksempel på, hvornår vi ikke kan stille noget op, og så siger han som eksempel: jo, det er, når der står en svensker ved grænsen og søger asyl. Selv når der står en svensker ved grænsen og søger asyl, kan vi ikke stille noget op. Jeg mener, at enten justits- eller statsministeren allerede i dag må fortælle os, hvor stort et problem vi har i Danmark med svenskere, der søger asyl.

Derudover går regeringens lovforslag jo ud på, at hvis man befinder sig i et land i tryghed, kan man ikke komme ind i Danmark. Det betyder, at hvis en asylansøger befinder sig i Vesttyskland og forsøger at komme ind, vil det i almindelighed ikke være muligt. Men, får vi så at vide, hvis det er en iraner, det drejer sig om, en iraner, der rejser til Danmark direkte fra sit hjemland, er det noget andet. Det er fuldstændigt korrekt. Der er bare et eneste men ved den historie, og det er, at det er komplet hamrende umuligt at rejse direkte fra Iran til Danmark. Selvfølgelig går der flyvemaskiner fra Teheran, men de går tilfældigvis til Wien i Østrig og til Frankfurt i Vesttyskland. Der er ingen direkte forbindelse, og derfor kan både justitsministeren og statsministeren fortælle den danske befolkning, at iranere, der rejser direkte til Danmark, får lov til at komme ind. Ja, det tror da Søren, for det er simpelt hen ikke muligt.

Så siger man, at flygtninge, som har pas eller visum, selvfølgelig vil få mulighed for at komme ind. Men hvad forestiller man sig? Forestiller man sig, at folk i Iran, i Libanon, på Sri Lanka skal gå ind på en dansk ambassade og søge visum? Det er jo klart, at hvis man som politisk forfulgt i f.eks. Iran overhovedet finder på at gå ind på den danske ambassade, så har man påkaldt sig opmærksomhed, så har man givet et signal til myndighederne om, at man er ude på noget. Selvfølgelig kan man ikke som politisk forfulgt gå ind på den danske ambassade og søge visum.

Der er ingen tvivl om, at der er nogle reelle problemer i dansk flygtningepolitik, men der er heller ingen tvivl om, at der ikke er nogen som helst grund til panik, og det, som vi herinde må gøre op med os selv, og det, som hver eneste dansker rundt omkring må gøre op med sig selv, er to helt enkle, men